

יום ב' - 21/08/2006

ויקטור הוגו אמר – " רק פסע מפריד בין השמחה לצער ".
הרגע בו נתבשרנו על מותך, הוא הפסע,
הוא המעבר בין השמחה לבין הצער, לכאב החד, ללב הבוכה והדואב.

ניתן אולי לדעת, אבל לא ניתן לעכל,
ניתן אולי להרגיש, אבל לא ניתן להבין.
הכאב הולך ומתעצם, המחשבות אינן עוזבות,
הזיכרונות והתמונות שבות ועולות כל הזים ואינן מרפות אף בלילה,
כולנו כבחלום, חלום זועות.

"במלחמה אין מנצחים, ואין זה חשוב איזה צד טוען שניצח, יש רק מנוצחים".
אבדת לנו במלחמה זו, אבידה יקרה מכל.

ניב!!!!

בשבוע החולף היינו עדים למאות האנשים שהגיעו לנחם,
באו לביתך ואתה לא כאן.
אתה חסר לנו, תחסר לנו לעד, תחסר לנו לנצח.
כולם דיברו בשבחך, החל מסיפורים עליך - סיפורי הילדות והבילויים, הטיול בדרום
אמריקה שהיה חלום חיך וכלה, בתכונות אופיך המיוחד ומעלותיך הרבות.

נחמה לא ניתן למצוא, למילים אין את הכוח להקל על הכאב הנורא.
את הכוח להמשיך ניתן לשאוב מהחברים הרבים,
באנשי מי-עמי המופלאים המחבקים את אמא, אבא, טל, ואותנו,
כמלאכים שנשלחו בשעת צרה, באסון הנורא מכל.

מירטה, סרג'יו, טל:

עומדים אנו כאן המשפחה כולה ומבטיחים להמשיך ולתמוך עד כמה שניתן,
לעשות את כל שביכולתנו לעזור.

אוהבים ומחבקים אתכם לעד.

אנו,

המשפחה!!!!!!!